

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Maii. Perditissima ratio est, diligere formam, negligere famam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

scædum in tergore gibbum : hic perfecto est corpore, sed calvo est capite. Nil huic homini videtur deesse, nisi unum, quod non sit aptus præesse. In illo nihil est quod desideres, nisi non esset tam deses. Ille esset factus ad unguem, si caput non scalperet unguibus. Ille esset homo omni ex parte consummatus, nisi esset tam facile iratus. Illius vita esset vivendi norma, nisi sineret se rapi alienâ formâ. Denique sit hoc oraculi vice, quod cecinit Poëta :

Jam vix sunt visi, qui caruere nisi.

26. DIES MAII.

Perditissima ratio est, diligere formam, negligere famam. *Cicero 4. Reth.*

Ubi est vel I. **T**Ametsi quilibet habeat, quo minimus de- displicet homini, defectus, defectus, nullus nullus tamen debet esse in sit neglectus. eo eradendo, ne displiceat Deo, neglectus. Plus rationi repugnat diligere corpus, & negligere animam, quàm deligere formam, & negligere famam. Plus est tibi tua fama, quàm forma, quia illa à pluribus auditur, quàm hæc videtur : inde sis notior commendatione formæ. Pluris quoq; æstimas famam animæ, quàm formâ corporis. Semper ægrotare, malum tibi esset intolerabile, inter humanos artus, habere membrum aliquod brutæ pecudis, esset malum inæstimabile. Prodigosior est minimus in animâ nævus, quàm maximus in corpore morbus. Non auderes te foris spectabilem exhi-

exhibere, si in facie haberes os serpentis. Plus Deo displicet ex ore tuo verbum unicum levissimæ detractionis. Quanto esses omnibus ludibrio, si prodires in conspectum hominum cum capite bovino, vel equino? Probrosius est coram Deo volvere cogitationem unam, quæ vel propter fœditatem est illicita, vel propter vanitatem ridicula. Imò major est similitudo inter corpus hominis, & brutæ pecudis, quàm inter Gratiam, & peccatum etiam levissimum.

II. Hoc tibi sit persuasissimum, deformitatem in anima defectus minimi, excedere deformitatem quamcumque corporis non modo quæ nunc est, vel fingi potest, sed quæ esse potest Dei infinita potentia Pretiosioris rei peior est corruptio, & ejus quæ rectissima debet esse, magis offendit obliquitas: quid anima pretiosius, quæ excedit omne pretium? cujus vestis est Gratia, cibus Christi caro, potus ejusdem sanguis, ministri Angeli, frater Dei Filius, Pater ipse Deus, Patria, Regnum Dei? Quare minima in ea labes, plus Deum offendit, quàm omnium corporum strages, & omnium Reguorum clades. Nec potest mens hominis fingere, nec Angeli concipere, solum Deus potest intelligere, quantum malum pariat animo, levissima labes Animi. Quàm esses prodigiosum portentum, si haberes cor in ventre, non in pectore. Formidabilius monstrum est cor à Deo factum, & fictum, ut eo toto Deum totum amares, aliud quodcumque in amando ei præferre. Cor tibi est in stomacho dum intemperantiùs indulges genio: Cor tibi est in faucibus, dum nimium studes exhauriendi calicibus: cor tibi est in manibus, dum illas extendis auferendis aliorum opibus.

III. Censeris te Alpha miserorum, si laborares cancro, quid si his accederet ilias morborum, lepra, asina, paralysis, hydropisis, abominatio stomachi, in pedibus podagra, in manibus chiragra, in toto corpore ciathica, in oculis cæcitas, in auribus surditas, in capite phrenesis, in linguâ balbuties; quid si te uno agmine invaderent, & discerperent, mala omnia corporis? quæ fuerunt, sunt, erunt, esse possunt; nonne malles eradi ex hominum syllabo, & mundo exesse, quàm talem esse? Amabo te, inter omnia, quæ discis, unum tandem discce, æstimare æstimabilia. Plus tibi nocet, & magis Deo displicet, culpa animæ vel unica, quàm mala corporis omnia. Et minus est intervallum inter Nihil & Omnia, quàm inter malum corporis maximum, & Animi minimum. Si ut possis uno illorum, de quibus memini, morbo eximi, nempè à cancro, libenter permitteres secari membrum; quid faceres; & non faceres, ut possis ab omnibus sanari? Quæ est, hæc insania, nolle sanari? Infestior tibi est quælibet animi ægritudo, quàm omnis corporis ægrotatio, E præfatis exurgit hæc veritas:

Suprà omnes clades, animi unica sit tibi labe.

27. DIES MAII.

Quid miserius misero, non miserante seipsum? *Sanctus Augustinus lib. 1. confess. cap. 13.*